

Noget om, at man har truffet ham som Spion. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, hvad han vist ogsaa vil indrømme mig, at hans Virksomhed paa dette Omraade er saa ofte bleven omtalt rundt om paa Landet ved Folkemøder, og man har sagt det ærede Medlem saa mange Behagligheder i den Henseende, fordi han er traadt op som den, der paa en vis Maade har gennemført Rekruternes humane Behandling, at det er derfor, at jeg henvendte mine Bemærkninger til det ærede Medlem, men ogsaa kun derfor.

J. Hansen (Udstykke): Naar jeg har begjært Ordet, er det kun for en kort Udtalelse. Jeg skal ganske bekræfte den Beretning, som blev givet af den ærede Forespørger angaaende den Samtale, som han og jeg havde med den høitærede Minister. Det forekommer mig, som om den høitærede Minister mente, at den givne Beretning ikke var rigtig, i alt Fald ikke paa alle Punkter, men jeg skal kun i Et og Alt bekræfte Rigtigheden af den Fremstilling, som blev givet af den ærede Forespørger. Der var i den ærede Forespørgers første Foredrag en Bemærkning om, hvad der foregik, en Bemærkning, som jeg havde tænkt, at den høitærede Minister var kommen noget ind paa, fordi jeg ansjer det for at være af ikke ringe Betydning at faae den høitærede Ministers bestemte Udtalelse derom. Forespørgeren lod falde nogle Ytringer om, at den høitærede Minister vel negtede at modtage Meddelelser fra ham, men lod Ord falde om, at det var en helt anden Sag, dersom det var hans Venner, der kom med en saadan Anmeldelse. Jeg tillader mig at gjentage, at denne Udtalelse af Forespørgeren er rigtig, saaledes udtalte den høitærede Minister sig virkelig, og det er af ikke ringe Vigtighed for os at faae, og jeg tror ogsaa for den høitærede Minister selv at give os Bæthed om, hvad det var, han mente med denne Udtalelse. Det kan naturligvis ikke undgaaes, at vi paa mange Maader og af Mange blive spurgt om, hvad der foregik ved vor Audients, og naar vi saa skulle komme med en saadan Udtalelse, at den høitærede Minister negtede at modtage Meddelelse af os, men vilde stille sig anderledes overfor sine Venner, saa er det en Udtalelse af den Natur, at den er pinlig for os at komme med, og vi ville derfor gjerne have den høitærede Ministers bestemte Udtalelse, om det var en Fortalelse af den høitærede Minister eller hvorledes det overhovedet skal forstås. Jeg antager, at den høitærede Minister vil være villig til at oplyse

os om Meningen med denne i mine Tanker og efter min Opfattelse beklagelige Udtalelse. Medens jeg nu har Ordet, maa jeg dog føie til, at vi høre ikke sjelden Tale og høirostet Tale om den Offervillighed, som vor Fædrelandskjærlighed skulde drive os til, og særlig da af Hærens Befalingsmænd, som have holdt Foredrag i hundredevis omkring i Landet og henvist til, at vor Fædrelandskjærlighed skulde vise sig i Offervillighed til at yde store Offre f. Ex. til Kjøbenhavns Befæstning. Rigtignok er jeg somme Tider falden i Forundring over disse Udtalelser, fordi man synes at trække sig tilbage, saa snart Spørgsmaalet bliver om, at de skulle betale Omkostningerne, som have bedst Raad dertil. Man forudsætter, og det vil jeg ikke benægte, at der hos de Mænd findes Fædrelandskjærlighed, men jeg kunde føie til, at det var smukke, om de forudsatte, at der ogsaa hos Andre kunde findes lige saa god Fædrelandskjærlighed som hos dem, og jeg tror derfor, at vi Alle maa være enige om, at en Behandling af den Natur, her er skildret, af den Menige i Hæren, naar Spørgsmaalet bliver om Landets Forsvar, kun kan virke nedbrydende og fordærvende med Hensyn til denne Offervillighed, som kan kræves af os Alle og særlig af de unge Mænd, som skulle stille sig under Fanen. Derfor kan jeg kun glæde mig over, at den høitærede Minister udtalte, at han vilde lade denne Sag alvorlig undersøge, saa at Sagen kan komme for Dagens Lys i sin rette Skikkelse. Maa jeg dog endnu føie til, at naar den høitærede Minister talte om Spionsystemet og støttede dette paa, at der var saa Mange, der saae paa Øvelserne, og at det tidt var de samme Folk, man fandt ved Øvelsespladserne, der gav Agt paa, hvad der foregik, og det fremgik af den høitærede Ministers Udtalelser, at han ansaa dette for overordentlig stadeligt, kan jeg ikke dele den høitærede Ministers Opfattelse. Jeg mener tværtimod, at den høitærede Minister maatte være glad ved, at der i Landets Befolkning var en saadan Opmærksomhed for, hvad der foregik ved Øvelserne, at Folk gjerne vilde være tilstede og se derpaa, og jeg er overbeviist om, at de Befalingsmænd, som have rent Mel i deres Bøse, slet ikke ere bange for, at der er Mange tilstede for at se derpaa, og at det netop er dem, der ere bange derfor, hvis Færd lige overfor Soldaterne er af en tvivlsom Natur. Jeg kan slet ikke se, at det, at der er Mange tilstede og give Agt paa Øvelserne og følge med i dette Forhold, skulde være fordærveligt eller farligt, lige saa lidt som i noget andet Forhold, hvor man farer ret og hu-